

Vi skulle måske i virkeligheden have gjort det her for rigtig mange år siden, sådan at vi sikrede, at de mindre søskende ikke også kom ud i kriminalitet, hvad vi desværre kan se et mønster på. Det sætter vi ind på nu, nu sker der konkrete handlinger.

Så vil jeg gerne bare komme med et enkelt eksempel, når hr. Morten Bødskov nævner kvarterløft og byfornyelsesmidler: Vi har pumpet så mange penge over i Vollsmoseområdet. Er det det, der hjælper? Er det virkelig alle de penge, der hjælper på forebyggelse af kriminalitet? Det er nogle helt andre handlinger. Jeg og Venstre ser frem til, at der nu meget snart kommer flere tiltag på det her område, også på forebyggelsesområdet.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Det er en lang omgang, hun har været igennem. Den næste ordfører er fru Anne-Marie Meldgaard.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Da Socialdemokraternes nye formand opfordrede statsministeren til at tage integrationsopgaven mere alvorlig, slog vi samtidig til lyd for et nationalt kompromis om den store opgave, vi mener en succesfuld integration er.

Vi synes derfor, det er positivt, at regeringen har lyttet så langt, at vi i går fik præsenteret et udspil fra regeringen frem for at skulle vente helt til efteråret. Jeg er dog lidt skuffet over den negative tilgang, når regeringen siger, at den nu efter knap 4 år i regering kommer med en plan, der skal rette op på SR-regeringens mislykkede integrationspolitik. Det synes jeg er en unødigt og måske lidt ansvarsforflygtigende kritik. Mig bekendt så vi ikke mange bidrag fra den nuværende regering til en bedre integrationspolitik i de mange år, den sad i opposition.

Socialdemokraterne har dog trods alt nærmest fra dag et i opposition fremsat mange og, synes vi selv, gode beslutningsforslag for at fremme integrationen. Men lad nu det ligge. Jeg synes ikke, vi skal skændes om, hvem der er skyld i hvad og ikke gjorde eller gør nok.

I stedet vil jeg glæde mig over, at regeringen er kommet op af hullerne og tilsyneladende er med på at tage integrationsopgaven alvorlig. Det burde love godt for vores forslag til vedtagelse her i dag. Vi har tidligere foreslået regeringen at invitere alle partier, der ønsker at påtage sig et ansvar for en bedre integration i Danmark,

til et forpligtende samarbejde om en national plan for integration.

Vi mener, at der er brug for at opstille nogle ambitiøse målsætninger for forbedringer af integrationen, som vi sætter alt ind på at indfri over en 5-10-årig periode. Vi mener, at partierne i fællesskab skal tage integrationsopgaven på sig. Vi skal sammen definere nogle målsætninger, og vi skal sammen sætte de initiativer i værk, som er nødvendige for at nå dem. Vi skal sammen være enige om at finde og afsætte de ressourcer, der skal til.

Det hele lykkes kun, hvis vi også mobiliserer kommunerne, arbejdsmarkedets parter, boligforeningerne og andre relevante aktører. Kort sagt: Ikke mere ævl og kævl og fedtspilleri. En succesfuld integration er forudsætningen for, at vi får et samfund, som hænger sammen, hvor unge indvandrere foretrækker uddannelse frem for kriminalitet, fordi de ved, at det er det, der giver job, og hvor etniske kvinder har sprog og styrke til at tage aktiv del i deres børns skolegang og selv tage en uddannelse, og hvor danskere og indvandrere har et godt naboskab både i og uden for ghettoområderne.

Kl. 13.35

Denne her forespørgsel er rejst, fordi stort set alle er enige om, at der er lang vej igen, inden vi når dertil, og uanset at regeringen har taget en del initiativer i sin regeringsperiode, så kommer vi ikke uden om, at der i dag er et stigende antal unge med udenlandsk baggrund, som begår kriminalitet, at alt for få udlændinge og efterkommere får en uddannelse og et arbejde, at den religiøse tone i nogle indvandrerkrædre radikaliseres, og at for mange etniske udenlandske kvinder lever isoleret hjemme uden kontakt til samfundet.

Jeg vil også lige sige, at selv om regeringen har taget mange initiativer, som på den ene eller den anden led kan styrke integrationen, så er det tankevækkende, at det først er her i 2005, vi ser et samlet udspil fra regeringen. Til gengæld er det jo glædeligt, at vi kan genkende mange af initiativerne i vores eget udspil fra 2003.

Men der er et par forslag, som forvirrer lidt. Hvad har regeringen tænkt sig i forhold til det her med, at det kunne betale sig for et ægtepar at arbejde i stedet for at kunne få kontanthjælp? Som jeg læser det, er det et spørgsmål om at indføre borgerløn, som i realiteten betyder, at flere kvinder kommer til at gå hjemme uden at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det kan vi selvfølgelig ikke støtte, og da det er forligsstof, går